

ΙΕΡΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΜΟΝΗ
ΑΓΙΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ
ΑΦΙΔΝΑΙ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΙΕΡΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ
8η Νοεμβρίου 2017

Οἱ Ἅγιοι Ἄγγελοι στὴν ζωὴ μας

7

ΕΥΛΟΓΙΑΣ ΕΝΕΚΑ
Πρὸς Οἰκοδομὴν καὶ Παραμυθίαν

■ Η υπερκόσμια μελωδία τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων

«Ὅλοι ἔβλεπαν τὸ πρόσωπο τοῦ παπᾶ τους
νὰ λάμπη ἀπὸ χαρὰ καὶ νὰ ἀκτινοβολῆ φῶς!»*

«Ἀλληλούϊα...»

Σὲ κάποιον χωριὸ τῆς Πατρίδος μας, ὁ πατὴρ
Μιχαὴλ ἕνα πρωῖνό, ἡμέρα Σάββατο, με-
τέβη στὸν Ναό του, γιὰ νὰ κάμῃ Θεία Λει-
τουργία μαζί μὲ Μνημόσυνο.

Πῆρε «καιρό», ἐνδύθηκε τὰ ιερατικά του
ἄμφια. Ἐχοντας πρόσφορο καὶ νᾶμα, ἐτέλε-
σε τὴν Ἀκολουθία τῆς ιερᾶς Προθέσεως.

Ἦταν ἀκόμη μόνος του. Ὅποτε, χωρὶς χρονο-
τριβή, ἔβαλε «Εὐλογητὸς» καὶ ἔκαμε ὅλο τὸν
Ὅρθρο μόνος του.

Τελείωσε ψάλλοντας καὶ τὴν Δοξολο-
γία, ἀλλὰ ἀκόμη δὲν εἶχε ἔλθει κανένας,
οὔτε ὁ μπαρμπα-Γιώργης ποὺ τὸν βοη-
θοῦσε στὸ ψάλσιμο.

Κάθησε μέσα στὸ ἅγιο Βῆμα καὶ περι-
μενε...

Σὲ λίγο ἀκούει οὐράνιες ψαλμωδίες νὰ
ψάλλουν μελωδικώτατα τὸ «Ἀλληλού-
ϊα», ἐννέα περίπου φορές σὲ ἦχο πλάγιον
τοῦ α'. (Εἶναι τὸ γνωστὸ «Ἀλληλούϊα», ποὺ
ἀκοῦμε στὸ τέλος τοῦ Ἀποστολικοῦ Ἀνα-
γνώσματος).

Κατάπληκτος καὶ γεμᾶτος ἀπορία βγῆκε
στὴν Ὁραία Πύλη... δὲν εἶδε κανένα καί...
οἱ ψαλμωδίες ἐσίγησαν. Ἀπορημένος ξανα-
γύρισε στὴν θῆσι του.

Ἄλλὰ νά, πού σέ λίγο οἱ μελίρρυτες οὐράνιες φωνές τῶν Ἀγγελικῶν Τάξεων ἄρχισαν καί πάλι τὸ «Ἀλληλουῖα» σέ τόσους ἤχους καί μὲ τόση γλυκύτητα, ὥστε δὲν ἄντεξε τὴν ὑπερευφρόσυνη αὐτὴ μελωδία καί ἔπese κάτω λιποθύμως...

Συνῆλθε μὲ τὸ νερὸ πού ἔβρεχαν τὸ πρόσωπό του ὁ ψάλτης καί οἱ χριστιανοί, πού εἶχαν ἐν τῷ μεταξὺ προσέλθει στὸν Ναὸ καί ἀσφαλῶς θὰ εἶχαν ἀνησυχήσει γιατί λιποθύμησε ὁ παπᾶς τους.

Ὁ παπα-Μιχάλης συνῆλθε καί χωρὶς νὰ τοὺς πῆ τί εἶχε συμβῆ, εἶπε «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...» καί ἄρχισε τὴν Θεία Λειτουργία.

Ὅλοι ἔβλεπαν τὸ πρόσωπο τοῦ παπᾶ τους νὰ λάμπη ἀπὸ χαρὰ καί νὰ ἀκτινοβολῆ φῶς!

Καὶ ἐκεῖνος, σέ ὅλη τὴν ὑπόλοιπη ζωὴ του λαχταροῦσε νὰ ἀκούσῃ ἔστω καί γιὰ μία ἀκόμη φορὰ τὴν ὑπερκόσμια μελωδία τῶν Ἀγγέλων νὰ ψάλλουν τὸ «Ἀλληλουῖα», ὅπως τὸ πρωτο-ἀκούσε.

* * *

Καὶ ὁ Θεὸς ἄκουσε τὴν προσευχὴ του καί τὸν ἀξίωσε αὐτῆς τῆς δωρεᾶς..., ἀλλὰ τὴν ὥρα πού ἀναχωροῦσε ἀπὸ τὸν μάταιο αὐτὸ κόσμο γιὰ τὸν ἄλλο, τὸν οὐράνιο.

Εὐλογημένη ἡ Πρεσβυτέρα του, πού εἶδε καί ἄκουσε...

Καθ' ὅλη τὴν διάρκειά τῆς νύκτας ἦταν δίπλα στὸν παπᾶ της καί ἤξερε, ὅτι θὰ εἶναι ἡ τελευταία του νύκτα. **Ἀ**πὸ τὰ πολλὰ παιδιὰ πού εἶχαν δὲν δέχθηκε κανένα. **Τ**οὺς εἶπε νὰ βγοῦν ὅλοι ἔξω καί ἔμεινε μόνη αὐτὴ μὲ τὸν παπᾶ της.

Καὶ ἄρχισε νὰ κάνη μετάνοιες (πρέπει νὰ εἶχε ξεπεράσει τὶς 4.000 μετάνοιες ὅλη τὴν νύκτα) καὶ νὰ παρακαλῆ τοὺς Ἀρχαγγέλους καὶ εἰδικώτερα τὸν Ἀρχάγγελο Μιχαὴλ ἀπὸ τὴν Σύμη νὰ ἔλθῃ γιὰ νὰ παραλάβῃ τὴν ψυχὴ τοῦ παπᾶ της.

Καὶ τότε εἶδε τὸν Ταξιάρχῃ Μιχαὴλ, ὅπως καὶ πολλοὺς Ἀγγέλους καὶ ἄκουσε αὐτὴ τὴν ἀγγελικὴ ψαλμωδία μὲ τὸ «Ἀλληλούϊα» σὲ ἦχο πλάγιο τοῦ ἀ' καὶ τὸν παπᾶ της, τὸν παπα-Μιχάλη, κατασυγκινημένο καὶ μὲ δάκρυα στὰ μάτια, μὲ χαρούμενο καὶ λαμπερὸ τὸ προσωπάκι του καὶ κάνοντας τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ, νὰ ἀναχωρῇ γιὰ τὴν αἰωνιότητα..., ἐκεῖ ὅπου στὸ ὑπερουράνιο Θυσιαστήριο θὰ συνεχίσῃ νὰ λειτουργῇ τὴν Λειτουργία τῆς Ἀγάπης καὶ τῆς Δόξης τοῦ αἰωνίου Θεοῦ.

* * *

Αὐτὰ μοῦ τὰ διηγήθηκε ἡ ἴδια ἡ Πρεσβυτέρα τὸ καλοκαίρι τοῦ 1968, ὅταν μοῦ ζήτησε νὰ τελῶσω Σαρανταλείτουργο, τὸ πρῶτο μου, γιὰ τὸν παπα-Μιχάλη.

(*) Πρωτοπρεσβυτέρου Στεφάνου Κ. Αναγνωστοπούλου, Πνευματικές Διαδρομές στους Μακαρισμούς, σελ. 254-255, Πειραιάς 2009. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.